

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (peto vijeće)

4. rujna 2014.*

„Žalba – Potpora za restrukturiranje – Margina prosudbe Europske komisije – Doseg sudskog nadzora Općeg suda Europske unije – Test privatnog ulagača u tržišnom gospodarstvu – Zahtjev za sektorsku i geografsku analizu – Dovoljno utvrđena praksa – Izgledi za dugoročnu isplativost – Plaćanje dodatnih otpremnina“

U spojenim predmetima C-533/12 P i C-536/12 P,

povodom dviju žalbi na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesenih 22. studenoga 2012.,

Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA, koje zastupaju A. Winckler i F.-C. Laprévote, odvjetnici,

tužitelj,

a druge stranke postupka su:

Corsica Ferries Francuska SAS, sa sjedištem u Bastiji (Francuska), koji zastupaju S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz, odvjetnici,

tužitelj u prvom stupnju,

Europska komisija,

tuženik u prvom stupnju,

Francuska Republika, koju zastupaju G. de Bergues, N. Rouam i J. Rossi, u svojstvu agenata,

intervenijent u prvom stupnju (C 533/12 P),

i

Francuska Republika, koju zastupaju G. de Bergues, D. Colas, N. Rouam i J. Rossi, u svojstvu agenata,

tužitelj,

a druge stranke postupka su:

* Jezik postupka: francuski

Corsica Ferries Francuska SAS, sa sjedištem u Bastia, koju zastupaju S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz, odvjetnici,

tužitelj u prvom stupnju,

Europska komisija,

tuženik u prvom stupnju,

Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA, koji zastupaju A. Winckler i F.-C. Laprévotte, odvjetnici,

intervenijent u prvom stupnju (C 536/12 P),

SUD (peto vijeće),

u sastavu: T. von Danwitz, predsjednik vijeća, E. Juhász (izvjestitelj), A. Rosas, D. Šváby i C. Vajda, suci, nezavisni odvjetnik: M. Wathelet,

tajnik: V. Tourrès, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 6. studenoga 2013.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 15. siječnja 2014.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Svojim žalbama Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA (u daljnjem tekstu: SNCM) i Republika Francuska zahtijevaju ukidanje presude Općeg suda Europske unije Corsica Ferries France/Komisija (T-565/08, EU:T:2012:415, u daljnjem tekstu: pobijana presuda) u dijelu u kojem je navedeni sud poništio članak 1., drugi i treći stavak Odluke Komisije 2009/611/EZ od 8. srpnja 2008. o mjerama C 58/02 (ex N 118/02) koje je Francuska izvršila u korist Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) (SL L 225, str. 180., u daljnjem tekstu: sporna odluka).

Okolnosti spora i sporna odluka

- 2 Opći sud je došao do sljedećih zaključaka:

„Brodarska društva o kojima je riječ

- 1 [...] Corsica Ferries France SAS [u daljnjem tekstu: Corsica Ferries] je brodarsko društvo koje nudi redovne brodske veze iz kontinentalne Francuske (Marseille, Toulon i Nica) i Italije prema Korzici.
- 2 [SNCM] je brodarsko društvo koje nudi redovne veze s polazištem iz kontinentalne Francuske (Marseille, Toulon i Nica) prema Korzici i s polazištem iz Francuske prema sjevernoj Africi (Alžir i Tunis) kao i veze prema Sardiniji. Jedna od glavnih podružnica društva SNCM, koja je u njegovom 100% vlasništvu, je Compagnie méridionale de navigation [...].

- 3 U 2002. godini SNCM je bio u 20%-tnom vlasništvu Société nationale des chemins de fer i 80%-tnom vlasništvu Compagnie générale maritime et financière (u daljnjem tekstu: CGMF), a koji su sami bili u 100%-tnom vlasništvu francuske države. Prilikom otvaranja njegovog kapitala 2006. dva su kupca, Butler Capital Partners [...] i Veolia Transport [...], preuzela kontrolu u visini, navedenim redoslijedom, 38% i 28% kapitala, dok je CGMF ostao prisutan u visini 25% kapitala, a 9% kapitala ostalo je rezervirano za zaposlene. [Butler Capital Partners] je nakon toga prodao svoje udjele [Veolia Transportu].

Upravni postupak

- 4 Svojom Odlukom 2002/149/EZ od 30. listopada 2001. o državnim potporama koje je Francuska isplatila [Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM-u)] (SL 2002, L 50, str. 66. [...]) [neslužbeni prijevod], Komisija Europskih zajednica procijenila je da je potpora u iznosu od 787 milijuna eura dodijeljena SNCM-u za razdoblje između 1991. i 2001. na ime naknade za pružanje javne usluge bila sukladna sa zajedničkim tržištem, primjenom članka 86. stavka 2. Ugovora o EZ-u. Protiv te odluke nije podnesena tužba za poništenje Općem sudu.
- 5 Dopisom od 18. veljače 2002. Francuska Republika prijavila je Komisiji potporu za restrukturiranje u korist SNCM-a u iznosu od 76 milijuna eura (u daljnjem tekstu: Plan iz 2002.).
- 6 Svojom odlukom 2004/166/EZ od 9. srpnja 2003., o potpori za restrukturiranje koju Francuska namjerava dodijeliti [Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM)] [neslužbeni prijevod] (SL 2004, L 61, str. 13., u daljnjem tekstu: Odluka 2003.), Komisija je uvjetno odobrila dva obroka potpore za restrukturiranje SNCM-u u ukupnom iznosu od 76 milijuna eura, pri čemu jedan obrok iznosi 66 milijuna eura, plativih odmah, a drugi obrok, u maksimalnom iznosu 10 milijuna eura, ovisno o neto prihodu od prodaja koja se odnose osobito na brodove SNCM-a.
- 7 [Corsica Ferries] je 13. listopada 2003. podnijela Općem sudu tužbu za poništenje protiv odluke iz 2003. [(presuda Općeg suda Corsica Ferries France/Komisija, T-349/03, EU:T:2005:221)].
- 8 Svojom Odlukom 2005/36/EZ od 8. rujna 2004. o izmjeni Odluke [2004/166/EZ o potpori za restrukturiranje koju Francuska namjerava dodijeliti Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM)] (SL [2005,] L 19, str. 70. [...]) [neslužbeni prijevod], Komisija je izmijenila jedan od uvjeta propisanih člankom 2. Odluke 2003. Radilo se o uvjetu u vezi s maksimalnim brojem od 11 brodova koje je SNCM bio ovlašten prodati. U odluci [2005/36] Komisija je dopustila zamjenu jednog od tih brodova, *Aliso*, drugim brodom, *Asco*.
- 9 Odlukom od 16. ožujka 2005. Komisija je odobrila isplatu drugog obroka potpore za restrukturiranje, u iznosu od 3.327.400 eura, na temelju Odluke 2003. (u daljnjem tekstu: Odluka 2005.).
- 10 [Svojom] presudom [...] Corsica Ferries France/Komisija ([EU:T:2005:221]), Opći sud je ukinuo Odluku 2003. zbog pogrešne ocjene minimalnog karaktera pomoći, prije svega zbog pogrešaka u izračunu neto prihoda od prodaja, pritom odbijajući druge tužbene razloge koji se temelje na nedostatku u obrazloženju i povredi članka 87. stavka 3. točke (c) Ugovora o EZ-u i Smjernica Zajednice za državnu potporu za sanaciju i restrukturiranje poduzeća u teškoćama (SL 1999, C 288, str. 2, u daljnjem tekstu: Smjernice).
- 11 U dopisu od 7. travnja 2006. francuska tijela su pozvala Komisiju da utvrdi da, zbog njezine prirode kao naknade za pružanje javne usluge, jedan dio potpore za restrukturiranje odobrene u okviru Plana 2002., u iznosu od 53,48 milijuna eura, nije trebalo kvalificirati kao mjeru poduzetu

u okviru plana restrukturiranja već kao mjeru koja ne predstavlja potporu u smislu [presude Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg, (C-280/00, EU:C:2003:415)] ili kao samostalnu mjeru Plana 2002 na temelju članka 86. stavka 2. Ugovora o EZ-u.

- 12 Koncentracija u vezi sa stjecanjem zajedničke kontrole nad SNCM-om od strane [Butler Capital Partners] i [Veolia Transporta] prijavljena je 21. travnja 2006. Komisiji na temelju članka 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika [(‘Uredba EZ o koncentracijama’)] (SL L 24, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 5., str. 73.). Komisija je odobrila koncentraciju 29. svibnja 2006. na temelju članka 6. stavka 1. točke (b) iste uredbe. [...]
- 14 Komisija je 13. rujna 2006. odlučila pokrenuti postupak predviđen u članku 88. stavku 2. Ugovora o EZ-u o novim mjerama uvedenima u korist SNCM-a pritom inkorporirajući Plan iz 2002. (SL 2006, C 303, str. 53. [...]).
- 15 [Spornom] odlukom Komisija je ocijenila da su mjere Plana iz 2002. predstavljale nezakonite državne potpore u smislu članka 88. stavka 3. Ugovora o EZ-u, ali su bile sukladne sa zajedničkim tržištem na temelju članka 86. stavka 2. Ugovora o EZ-u i članka 87. stavka 3. točke (c) Ugovora o EZ-u, i da mjere Plana privatizacije iz 2006. (u daljnjem tekstu: Plan iz 2006.) nisu predstavljale državne potpore u smislu članka 87. stavka 1. Ugovora o EZ-u.

Predmetne mjere

- 16 Sljedeće mjere predmet su [sporne] odluke:

- u okviru Plana iz 2002.: ulaganje CGMF-a u kapital SNCM-a u iznosu od 76 milijuna eura, uključujući 53,48 milijuna eura na temelju obveza pružanja javnih usluga i ostatak na temelju potpora za restrukturiranje;
- u okviru Plana iz 2006.:
 - negativna prodajna cijena SNCM-a od strane CGMF-a za iznos od 158 milijuna eura,
 - ulaganje u kapital od strane CGMF-a u iznosu od 8,75 milijuna eura,
 - predujam u gotovini od strane CGMF-a u iznosu od 38,5 milijuna eura u korist otpuštenog osoblja SNCM-a u slučaju novog društvenog plana.

[Sporna] odluka

- 17 U spornoj odluci, posebno u uvodnim izjavama 37. do 54., Komisija je utvrdila da su linije s Korzikom za prijevoz putnika bile tržište kojem su obilježja sezonski rad i koncentriranost. Konkurentska struktura tržišta snažno se razvila nakon dolaska [Corsica Ferries] 1996. Od 2000. su SNCM i [Corsica Ferries] činili duopol na temelju činjenice da su držali više od 90% tržišnih udjela. U 2007. [Corsica Ferries] je jasno preuzela SNCM i prevozila milijun dodatnih putnika, na tržištu s redovnim rastom od 4% godišnje. SNCM, zajedno s [Compagnie méridionale de navigation] je nasuprot tome zadržao kvazimonopol u vezi s prijevozom tereta.
- 18 Komisija je zauzela stav, u uvodnim izjavama 219. do 225. [sporne] odluke, da su sva ulaganja koja je SNCM primio putem CGMF-a bila financirana iz državnih izvora, da su predstavljala prijetnju da će narušiti tržišno natjecanje i da su utjecala na trgovinu između država članica. Stoga je

Komisija zauzela stajalište da su ispunjena tri od četiri uvjeta iz članka 87. stavka 1. Ugovora o EZ-u. Za svaku je mjeru ispitala postojanje selektivne ekonomske prednosti i njezine eventualne sukladnosti sa zajedničkim tržištem.

- 19 U dijelu koji se odnosi na 76 milijuna eura prijavljenih u 2002. Komisija je procijenila, u uvodnoj izjavi 236. [sporne] odluke, da se 53,48 milijuna mogu smatrati naknadom za pružanje javne usluge. U skladu s točkom 320. presude [Corsica Ferries France/Komisija (EU:T:2005:221)], Komisija je to ulaganje ocijenila s obzirom na presudu Altmark [Trans et Regierungspräsidium Magdeburg (EU:C:2003:415)] i zaključila, u uvodnoj izjavi 257. [sporne] odluke, da je uistinu predstavljalo državnu potporu, međutim sukladnu sa zajedničkim tržištem na temelju članka 86. stavka 2. Ugovora o EZ-u. Preostalih 22,52 milijuna eura treba razmotriti na temelju potpora za restrukturiranje.
- 20 U dijelu koji se odnosi na Plan iz 2006. Komisija je zatim primijenila, u uvodnim izjavama 267. do 352. [sporne] odluke test privatnog ulagača u tržišnom gospodarstvu (u daljnjem tekstu: test privatnog ulagača) na negativnu prodajnu cijenu od 158 milijuna eura. U tu je svrhu procijenila bi li hipotetski privatni ulagač, da je bio na mjestu CGMF-a, radije odabrao dokapitalizaciju [SNCM-a] za taj iznos ili bi pokrenuo postupak likvidacije nad društvom i snosio njezine troškove. Stoga je bilo nužno procijeniti minimalni trošak likvidacije.
- 21 Komisija je procijenila, u uvodnim izjavama 267. do 280. [sporne] odluke, da je trošak likvidacije trebao nužno uključivati trošak socijalnog plana, odnosno trošak dodatnih otpremnina povrh zakonskih i uobičajenih obveza, da bi se uskladilo sa suvremenom praksom velikih grupa društava i da se ne bi naštetilo ugledu holding društva kojeg je dio i njegovom krajnjem dioničaru. Komisija je stoga procijenila uz pomoć nezavisnog stručnjaka trošak tih dodatnih otpremnina tako što je izvršila usporedbu između socijalnih planova koje su u Francuskoj primijenile grupe društava poput Michelina ili Yves Saint-Laurenta.
- 22 Komisija je u uvodnoj izjavi 350. [sporne] odluke zauzela stajalište da je negativna prodajna cijena proizašla kao rezultat postupka izbora koji je bio otvoren, transparentan, bezuvjetan i nediskriminatoran, i da je, u tom pogledu, predstavljala tržišnu cijenu. Stoga je, prihvaćajući pretpostavku da je trošak likvidacije bio ograničen samo na otpremnine, Komisija u uvodnoj izjavi 352. navedene odluke zaključila da je trošak likvidacije bio veći od negativne prodajne cijene i da ulaganje u kapital od 158 milijuna eura nije značio državnu potporu u smislu članka 87. stavka 1. Ugovora o EZ-u.
- 23 U dijelu koji se odnosi na ulaganje u kapital u iznosu od 8,75 milijuna eura od strane CGMF-a, Komisija je procijenila, u uvodnim izjavama 356. do 358. [sporne] odluke, da se, s obzirom na to da je ulog privatnih kupaca bio značajan i istodoban, karakter tog ulaganja kao potpore mogao odmah odbaciti. Komisija je zatim utvrdila da je fiksna stopa rentabilnosti predstavljala adekvatnu naknadu uloženog kapitala i da postojanje ugovorne odredbe o raskidu prodaje nije bilo takve naravi da bi dovelo u pitanje jednakost postupanja. Komisija je zaključila, u uvodnoj izjavi 365. te odluke, da ulaganje u kapital od strane CGMF-a u iznosu od 8,75 milijuna eura nije značilo potporu u smislu članka 87. stavka 1. Ugovora o EZ-u.
- 24 Komisija je potom napomenula, u uvodnim izjavama 372. do 378. [sporne] odluke, da bi se mjere potpore subjektu, u visini od 38 milijuna eura, položenih na depozitni račun primijenile u slučaju novog socijalnog plana koji bi proveli kupci i da one ne bi odgovarale primjeni stvarnih smanjenja iz Plana iz 2002. Te se potpore prema mišljenju Komisije mogu isplatiti samo pojedincima čiji je ugovor o radu s SNCM-om bio prethodno raskinut. Te mjere stoga nisu činile uobičajene troškove koji proizlaze iz primjene socijalnog zakonodavstva koje vrijedi u okviru raskida ugovora o radu. Komisija je zaključila da potpore subjektu, dodijeljene od strane države kao javne vlasti a ne države kao dioničara, spadaju dakle u socijalnu politiku država članica i zbog toga ne čine potporu u smislu članka 87. stavka 1. Ugovora o EZ-u.

- 25 U dijelu koji se odnosi na ostatak od 22,52 milijuna eura prijavljenih na temelju potpora za restrukturiranje, odnosno ostatak od 76 milijuna eura prijavljen u okviru Plana iz 2002. i 53,48 milijuna eura koji su ocijenjeni sukladnima sa zajedničkim tržištem na temelju članka 86. stavka 2. Ugovora o EZ-u [...], Komisija je zauzela stav, u uvodnoj izjavi 381. [sporne] odluke, da on predstavlja državnu potporu u smislu članka 87. stavka 1. Ugovora o EZ-u. Komisija je nakon toga razmotrila sukladnost te mjere sa Smjernicama.
- 26 Komisija je utvrdila, u uvodnim izjavama 387. do 401. [sporne] odluke da je SNCM u 2002. uistinu bio društvo u teškoćama u smislu točke 5. pod (a) i točke 6. Smjernica i da je Plan iz 2002. mogao osigurati vraćanje održivosti društva, u skladu s točkama 31. do 34. Smjernica.
- 27 U dijelu koji se odnosi na prevenciju neprimjerenog narušavanja tržišnog natjecanja (t. 35. do 39. Smjernica), Komisija je procijenila, u uvodnoj izjavi 404. [sporne] odluke, da tržište pomorskih linija prema Korzici nije bilo prekapacitirano i da nije trebalo pridonijeti njegovom ozdravljenju. Komisija je zatim zaključila, u uvodnoj izjavi 406. navedene odluke, da prijavljeni plan restrukturiranja pridonosi u značajnoj mjeri smanjenju prisutnosti društva na tržištu. Kriterij koji se odnosi na prevenciju neprimjerenog narušavanja tržišnog natjecanja također je bio ispunjen.
- 28 Komisija je navela, u uvodnim izjavama 410. do 419. [sporne] odluke, da je potreba za potporu, izračunata u minimalnom iznosu na temelju točaka 40. i 41. Smjernica, bila ograničena na 19,75 milijuna eura na dan 9. srpnja 2003., uz poštovanje neto prihoda od prodaje predviđenih Odlukom 2003. Do toga je došla tako da je najprije izračunala potrebe SNCM-a za likvidnim sredstvima za njegov plan restrukturiranja. Trošak plana restrukturiranja utvrđen je, po procjeni Komisije, u iznosu od 46 milijuna eura. Komisija je zatim umanjila iznos za sve prodaje ostvarene između 18. veljače 2002. (dan prijave Plana iz 2002.) i 9. srpnja 2003. (dan usvajanja Odluke iz 2003.), odnosno 26,25 milijuna eura, da bi došla do iznosa od 19,75 milijuna eura.
- 29 U dijelu koji se odnosi na kompenzacijske mjere Komisija je utvrdila da su svi uvjeti iz Odluke iz 2003. u vezi sa stjecanjem, korištenjem flote, prodajom imovine, zabranom ponude cijena koje su niže od onih koje nude svi konkurenti [...] i ograničavanjem rotacije brodova na linijama s polazištem s Korzike ispoštovani gotovo u cijelosti. Budući da su ti uvjeti bili ispunjeni i da je prijavljeni iznos potpore bio supstancijalno niži od iznosa odobrenog 2003., Komisija nije ocijenila da bi bilo oportuno nametanje dodatnih obveza. Stoga je nakon uzimanja u obzir iznosa od dodatnih prodaja predviđenih Odlukom iz 2003. Komisija zauzela stav, u uvodnoj izjavi 434. [sporne] odluke, da je krajnji ostatak iznosa restrukturiranja, utvrđen u iznosu od 15,81 milijuna eura, bio državna potpora sukladna sa zajedničkim tržištem na temelju članka 87. stavka 3. točke (c) Ugovora o EZ-u.

30 Izreka [sporne] odluke glasi kako slijedi:

„Članak 1.

Naknada koju je francuska država platila SNCM-u u iznosu od 53,48 milijuna eura na temelju obveza pružanja javnih usluga za razdoblje 1991.-2001. predstavlja nezakonitu državnu potporu u smislu članka 88. stavka 3. Ugovora o EZ-u, ali sukladnu sa zajedničkim tržištem na temelju članka 86. stavka 2. navedenog ugovora.

Negativna prodajna cijena SNCM-a od 158 milijuna eura, pokrivanje troškova socijalnih mjera u vezi sa zaposlenima u iznosu od 38,5 milijuna eura od strane CGMF-a i zajednička i istodobna dokapitalizacija SNCM-a od strane CGMF-a u iznosu od 8,75 milijuna nisu predstavljali državne potpore u smislu članka 87. stavka 1. Ugovora o EZ-u.

Potpore za restrukturiranje u iznosu od 15,81 milijuna eura koju je Francuska dodijelila [SNCM-u] predstavlja nezakonitu državnu potporu u smislu članka 88. stavka 3. Ugovora o EZ-u, ali je sukladna sa zajedničkim tržištem na temelju članka 86. stavka 2. navedenog ugovora.

Članak 2.

Ova je odluka upućena Francuskoj Republici.”

Tužba Općem sudu i pobijana presuda

- 3 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 17. prosinca 2008. Corsica Ferries zatražila je od Općeg suda ukidanje sporne odluke. Corsica Ferries je istaknula, u osnovi, šest tužbenih razloga u prilog svojoj tužbi.
- 4 Prvi tužbeni razlog temelji se na navodno preširokom tumačenju članka 287. Ugovora o EZ-u, koji bi se očitovao u nedostatku u obrazloženju sporne odluke kao i u povredi prava na obranu i prava na učinkovit pravni lijek. Drugi i šesti tužbeni razlog temelje se na povredi članaka 87. i 88. Ugovora o EZ-u i Smjernica. Ti tužbeni razlozi odnose se na ulaganje u kapital u iznosu od 53,48 milijuna eura na ime naknade za pružanje javne usluge, prodaju SNCM-a po negativnoj cijeni od 158 milijuna eura, ulaganje u kapital od strane CGMF-a u iznosu od 8,75 milijuna eura, mjere potpore subjektu u visini od 38,5 milijuna eura i ostatak u iznosu od 22,52 milijuna eura prijavljen na temelju potpora za restrukturiranje.
- 5 Opći sud je usvojio tužbene razloge od trećeg do šestog koje je iznijela Corsica Ferries u prilog tužbi za ukidanje i poništio drugi i treći stavak članka 1. sporne odluke.

Zahtjevi stranaka i postupak pred Sudom

- 6 Svojom žalbom SNCM zahtijeva od Suda da:
 - djelomično ukine spornu presudu, na temelju članka 265. stavka 1. UFEU-a i članka 61. Statuta Suda Europske unije, u dijelu u kojem ukida članak 1. drugi i treći stavak sporne odluke i
 - naloži društvu Corsica Ferries snošenje troškova.
- 7 Corsica Ferries zahtijeva od Suda da:
 - žalbe u ovim spojenim predmetima proglasi neosnovanima i odbije ih i
 - naloži žaliteljima snošenje cjelokupnih troškova.
- 8 Francuska Republika zahtijeva od Suda da:
 - ukine pobijanu presudu u dijelu u kojem je poništio članak 1. drugi i treći stavak sporne odluke;
 - sam konačno odluči u sporu ili da pošalje predmet na ponovno odlučivanje Općem sudu i
 - naloži tuženiku snošenje troškova.
- 9 Rješenjem predsjednika Suda od 24. siječnja 2013. predmeti C 533/12 P i C 536/12 P spojeni su u svrhu pisanog i usmenog postupka kao i presude.

Žalbe

- 10 SNCM u predmetu C-533/12 P i Francuska Republika u predmetu C-536/12 P se protiv pobijane presude oboje pozivaju na četiri tužbena razloga koji se u velikoj mjeri podudaraju. Stoga ih treba razmotriti zajedno.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava u vezi s prodajom SNCM-a po negativnoj cijeni

Argumentacija stranaka

- 11 Svojim prvim tužbenim razlogom, u vezi s prodajom SNCM-a po negativnoj cijeni od 158 milijuna eura, SNCM napominje da je Opći sud povrijedio pravo na način da je pogrešno ocijenio marginu prosudbe Komisije i da je u svojoj interpretaciji kriterija privatnog ulagača u tržišnom gospodarstvu koja je suprotna članku 345. UFEU-a iskrivio tumačenje sporne odluke i povrijedio svoju obvezu obrazlaganja.

Pogrešna ocjena margine prosudbe Komisije i doseg nadzora Općeg suda

- 12 Prema mišljenju SNCM-a, Opći sud je pogrešno ocijenio marginu prosudbe kojom Komisija raspolaže za primjenu kriterija privatnog ulagača u tržišnom gospodarstvu. Komisija je naime u spornoj odluci, da bi utvrdila nepostojanje potpore u negativnoj cijeni, izvršila usporedbu između negativne cijene prodaje i dodatnih otpremnina koje bi bila odobrila država u slučaju likvidacije SNCM-a. Taj izračun se temelji na podacima koje su dostavile stranke i nezavisni stručnjak. Dovodeći u pitanje zaključke Komisije, Opći je sud pogrešno ocijenio marginu prosudbe koju ima Komisija za ocjenu složenih ekonomskih pitanja i povrijedio pravo.
- 13 Corsica Ferries ističe da sudac Unije treba, u području kvalifikacije državne potpore i području primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a, načelno izvršiti cjelokupni nadzor u tom području.

Ocjena Suda

- 14 U dijelu koji se odnosi na marginu prosudbe Komisije i sudski nadzor Opći sud se pozvao, u točki 88. pobijane presude, na ustaljenu sudsku praksu o doseg i naravi tog nadzora nad pojmom „državna potpora“.
- 15 Prema toj sudskoj praksi pojam „državne potpore“, kako je definirana u ugovoru, predstavlja pravno pitanje i ima se tumačiti na temelju objektivnih elemenata. Zbog toga sudac Unije treba, načelno i uzimajući u obzir konkretne elemente spora kao i tehnički ili složeni karakter ocjena koje je izvršila Komisija, izvršiti cjelokupni nadzor u dijelu koji se odnosi na pitanje spada li mjera u područje primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a. Sudac Unije treba posebno ne samo provjeriti činjeničnu točnost navedenih dokaza, njihovu pouzdanost i dosljednost, već također ispitati sadrže li ti elementi sve relevantne podatke koje treba uzeti u obzir za ocjenu složene situacije i jesu li takve naravi da obrazlažu zaključke koji iz njih proizlaze (presude Francuska/Ladbroke Racing i Komisija, C-83/98 P, EU:C:2000:248, t. 25.; Komisija/Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, t. 64. i 65. kao i BNP Paribas i BNL/Komisija, C-452/10 P, EU:C:2012:366, t. 100. i navedena sudska praksa).
- 16 Opći sud je ispravno izvršio u točkama 90. do 108. pobijane presude kontrolu objektivnih elemenata, koje je Komisija uzela u obzir u spornoj odluci da bi se osigurala ispravna primjena članka 107. UFEU-a, i to u skladu sa sudskom praksom navedenom u prethodnoj točki.

- 17 Štoviše, kako je naveo nezavisni odvjetnik u točki 39. svojeg mišljenja, treba utvrditi, suprotno navodima SNCM-a, da Opći sud nije ni na koji način doveo u pitanje rad nezavisnog stručnjaka koji je omogućio da se donese sporna odluka.
- 18 Nakon ispitivanja ove odluke Opći sud je procijenio da Komisija nije dovoljno elaborirala svoje obrazloženje i da ga je utemeljila na elementima koji nisu bili ni objektivni niti provjerljivi. Stoga treba odbaciti argument SNCM-a prema kojem je Opći sud pogrešno ocijenio marginu prosudbe Komisije ili prema kojem je zamijenio svoje vlastito obrazloženje obrazloženjem stručnjaka kojeg je imenovala Komisija.
- 19 Iz gore navedenog slijedi da je Opći sud ispravno izvršio cjelokupni nadzor na koji je obvezan, u smislu sudske prakse navedene u točki 15. ove presude.

Kriterij privatnog ulagača u tržišnom gospodarstvu

– Argumentacija stranaka

- 20 U dijelu koji se odnosi na tumačenje kriterija privatnog ulagača u tržišnom gospodarstvu, SNCM prigovara Općem sudu da je nametnuo Komisiji obvezu da definira ekonomske aktivnosti države članice o kojoj se radi, „posebno na geografskoj i sektorskoj razini“, da bi se utvrdilo da je postupanje te države odgovaralo postupanju privatnog ulagača u tržišnom gospodarstvu. Međutim, tužitelj napominje da je relevantni kriterij određen sudskom praksom, za provođenje tog testa, kriterij veličine ulagača a ne kriterij sektora u kojem ulagač posluje. Dakle, Opći sud nije primijenio temeljno načelo nediskriminacije s obzirom na pravo vlasništva iz članka 345. UFEU-a, koje je u srži testa privatnog ulagača.
- 21 Corsica Ferries ističe da se ne može prigovoriti Općem sudu što je zahtijevao sektorsku i geografsku definiciju ekonomskih aktivnosti da bi mogao provjeriti je li Komisija utemeljila svoju ocjenu predmetnih mjera na „svim relevantnim podacima“.
- 22 Francuska Republika napominje da je Opći sud povrijedio pravo zaključivši da Komisija nije mogla načelno uzeti u obzir rizik nanošenja štete ugledu države u svojstvu globalnog ekonomskog aktera u privatnom sektoru u okviru testa razumnog privatnog ulagača. Između ostalog procjenjuje da je, namećući kriterij postojanja dovoljno utvrđene, odnosno ustaljene prakse među ulagačima sektora o kojem se radi, na temelju objektivnih i provjerljivih elemenata, Opći sud uspostavio uvjet koji prekoračuje ono što je potrebno za ispravnu primjenu testa privatnog ulagača, kako i zahtijeva sudska praksa.
- 23 Poput Francuske Republike, i SNCM smatra da je, određujući, u točkama 86., 87., 95. i 96. pobijane presude, kriterije koji u potpunosti proizlaze iz sudske prakse, poput primjene sektorske i geografske analize, pokazivanja da postoji dovoljno utvrđena praksa i pretjerano visok standard dokazivanja postojanja vjerojatnosti izravne materijalne prednosti, Opći sud povrijedio pravo u tumačenju kriterija privatnog ulagača u tržišnom gospodarstvu.
- 24 SNCM među ostalim iznosi da je Opći sud u točkama 101. do 108. pobijane presude, utvrđujući da Komisija nije dokazala da je postupanje francuske države bilo motivirano razumnom vjerojatnošću da će iz navedenog pribaviti izravnu materijalnu prednost, čak ni dugoročno, zahtijevao previsok standard dokaza. Da bi se utvrdilo sadrži li privatizacija javnog poduzeća po negativnoj prodajnoj cijeni elemente državne potpore, trebalo je ocijeniti bi li se, u sličnim okolnostima, jednog ulagača veličine usporedive s veličinom tijela koja vode javni sektor moglo navesti na to da uloži kapital u istom iznosu ili bi takav ulagač bio izabrao likvidaciju tog poduzeća.

- 25 Prema mišljenju SNCM-a, neizravna prednost koju francuska država može dobiti od predmetne mjere treba se utvrditi usporedbom izglednih troškova likvidacije i negativne cijene prodaje.
- 26 Štoviše, prema mišljenju SNCM-a, Opći sud je zahtijevao standard dokaza koji je gotovo nemoguće ispuniti. Tužitelj napominje da se činilo nemogućim točno kvantificirati pretrpljenu štetu u slučaju smanjenja ugleda dotične države članice. Takva se kvantifikacija u suštini temelji na elementima koji su unaprijed teško određivi, osobito zbog činjenice da se mora osloniti na reakciju drugih ekonomskih čimbenika, poput klijenata, korisnika, dobavljača ili čak osoblja SNCM-a, ali također i drugih javnih poduzeća.
- 27 Prema mišljenju društva Corsica Ferries, Opći sud je u potpunosti primijenio predviđeni kriterij opreznog privatnog ulagača koji podrazumijeva dokazivanje da se država članica pri postupanju vodi izgledima za rentabilnost na dulji rok, odnosno dokazivanje izgleda za dugoročnu isplativost postupanja predmetne države. Stoga je Opći sud sankcionirao Komisiju u dijelu u kojem je ona u spornoj odluci propustila dokazati u skladu s traženim pravnim standardom razumnu vjerojatnost na strani francuske države za dobivanje neizravne materijalne prednosti, čak i dugoročno, iz predmetne mjere.
- 28 U dijelu koji se odnosi na definiciju ekonomskih aktivnosti francuske države, SNCM također navodi da je Opći sud iskrivio navedenu odluku tako što je zauzeo stajalište da Komisija nije definirala u skladu s traženim pravnim standardom ekonomske aktivnosti države u odnosu na koje treba ocijeniti izgleda za isplativost predmetnih mjera. Prema mišljenju SNCM-a pobijana presuda nije dovoljno obrazložena u odnosu na pojmove „dovoljno utvrđena praksa“ i „ustaljena praksa“ jer Opći sud nije definirao te pojmove.

– Ocjena Suda

- 29 Iz ustaljene sudske prakse proizlazi da intervencija javnih vlasti u kapital društva, bez obzira u kojem obliku, može predstavljati državnu potporu u smislu članka 87. Ugovora o EZ-u, kada su uvjeti iz tog članka ispunjeni (presude Španjolska/Komisija, C-278/92 do C-280/92, EU:C:1994:325, t. 20. te Italija i SIM 2 Multimedia/Komisija, C-328/99 i C-399/00, EU:C:2003:252, t. 36. i navedena sudska praksa).
- 30 Međutim, prema ustaljenoj sudskoj praksi također proizlazi, iz načela jednakosti postupanja prema javnim i privatnim poduzećima, da se kapital koji je država stavila na raspolaganje jednom poduzetniku, izravno ili neizravno, u okolnostima koje odgovaraju normalnim tržišnim uvjetima ne smatra državnom potporom (presuda Italija i SIM 2 Multimedia/Komisija, EU:C:2003:252, t. 37. i navedena sudska praksa). Stoga uvjeti koje treba ispuniti mjera da bi spadala pod pojam „potpore“ u smislu članka 107. UFEU-a nisu zadovoljeni ako je javno poduzeće korisnik moglo steći istu prednost poput one koja je odobrena putem sredstava države u okolnostima koje odgovaraju redovnim tržišnim okolnostima. Za javna poduzeća se ta procjena u načeli vrši primjenom kriterija privatnog ulagača (vidjeti presudu Komisija/EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, t. 78. i navedenu sudsku praksu).
- 31 Prema sudskoj praksi Suda treba razlikovati, s jedne strane, ulogu države članice kao dioničara društva i, s druge strane, ulogu države kao javne vlasti. Primjenjivost kriterija privatnog ulagača u konačnici ovisi o tome je li predmetna država članica dodijelila ekonomsku prednost jednom društvu ne u svojstvu javne vlasti već u svojstvu dioničara (vidjeti presude Španjolska/Komisija, EU:C:1994:325, t. 22. kao i Komisija/EDF, EU:C:2012:318, t. 80. i 81.).
- 32 Prema tome, treba ocijeniti bi li se u sličnim okolnostima moglo navesti jednog privatnog ulagača veličine koja je usporediva s veličinom tijela koja vode javi sektor na to da uloži kapital u istom iznosu (presuda Italija i SIM 2 Multimedia/Komisija, EU:C:2003:252, t. 38. kao i navedena sudska praksa).

- 33 U svrhu te analize treba ocijeniti bi li u uobičajenim tržišnim uvjetima tu mjeru prihvatio privatni ulagač koji se nalazi u položaju koji je najbliži onome države članice o kojoj se radi, s tim da treba uzeti u obzir samo prednosti i obveze u vezi s položajem te posljednje u svojstvu dioničara, a isključiti one koje su vezane uz njezino svojstvo javne vlasti (presuda Komisija/EDF, EU:C:2012:318, t. 79.).
- 34 S druge strane, u nedostatku bilo kakve mogućnosti za usporedbu položaja jednog javnog poduzeća s položajem privatnog poduzeća, „uobičajeni tržišni uvjeti“ trebaju se ocijeniti upućivanjem na objektivne i provjerljive elemente koji su dostupni (presude Chronopost i dr./Ufex i dr., C-83/01 P, C-93/01 P i C-94/01 P, EU:C:2003:388, t. 38., kao i Komisija/EDF, EU:C:2012:318, t. 101. i 102.).
- 35 U svrhu ocjene testa privatnog ulagača Opći sud je zauzeo stajalište, u točki 86. pobijane presude, da Komisija mora definirati ekonomske aktivnosti države članice o kojoj se radi, posebno na sektorskoj i geografskoj razini, u odnosu na koje se trebaju ocjenjivati izgledi za dugoročnu isplativost postupanja te države članice. Osim toga, u točkama 95. do 100. te presude Opći sud je zauzeo stajalište da samo „dovoljno utvrđena praksa“ ili „ustaljena praksa“ privatnih poduzeća može služiti za provedbu tog testa.
- 36 U tom pogledu treba napomenuti da takvi uvjeti nemaju apsolutnu vrijednost, ali mogu, kada je potrebno, identificirati privatnog ulagača usporedivog s javnim poduzećem u korist kojeg se provodi primjena testa privatnog ulagača.
- 37 Uporabom takvih uvjeta Opći sud nije nametnuo posebne zahtjeve u dijelu koji se odnosi na narav dokaza kojima se može dokazati da bi racionalni privatni ulagač, koji se nalazi u položaju koji je u najvećoj mogućoj mjeri sličan položaju javnog poduzeća, uložio predmetni kapital, ali je utvrdio, u točkama 93. i 94. pobijane presude, da Komisija nije u skladu s traženim pravnim standardom definirala ekonomske aktivnosti francuske države u odnosu na koje je trebalo ocijeniti izgleda za isplativost predmetnih mjera u slučaju o kojem se radi i da Općem sudu nije bilo moguće kontrolirati izgleda za dugoročnu isplativost negativne cijene prodaje o kojoj je riječ u predmetu.
- 38 Opći sud je ispravno identificirao kriterij izgleda za dugoročnu isplativost odluke države članice o dodjeli ekonomske prednosti društvu koji se mora, u svakom slučaju, ispuniti da bi se zadovoljio test privatnog ulagača. Budući da je učinio navedeno, nije povrijedio članak 345. UFEU-a.
- 39 Prema sudskoj praksi, kada ulaganja kapitala javnog ulagača nisu ni na koji način rentabilna, čak ni dugoročno, takva ulaganja treba smatrati potporama u smislu članka 107. UFEU-a i njihovu sukladnost sa zajedničkim tržištem treba ocijeniti samo u vezi s kriterijima koji su predviđeni tom odredbom (vidjeti, u tom smislu, presudu Italija/Komisija, C-303/88, EU:C:1991:136, t. 22.).
- 40 Suprotno navodima Francuske Republike, Opći sud nije, u točki 85. pobijane presude, načelno isključio da zaštita ugleda države članice kao globalnog ulagača u tržišnom gospodarstvu može, u posebnim okolnostima i s obrazloženjem koje je posebno uvjerljivo, predstavljati opravdanje izgleda za dugoročnu isplativost preuzimanja dodatnih troškova, poput dodatnih otpremnina.
- 41 Međutim, opći Sud je mogao ispravno utvrditi, u točki 85. pobijane presude, da kratka upućivanja na ugled države članice kao globalnog aktera nisu bila dovoljna za obrazloženje da se ne radi o potpori, u smislu prava Unije.
- 42 Prvi tužbeni razlog SNCM-a ne bi bio osnovan ni u onom dijelu u kojem SNCM predbacuje Općem sudu da je nametnuo Komisiji, u točkama 101. do 108. pobijane presude, previsok standard dokaza u vezi s dokazivanjem činjenice da je postupanje francuske države bilo motivirano razumnom vjerojatnošću da će iz navedenog pribaviti materijalnu prednost, čak i dugoročno. U tom pogledu iz pobijane presude proizlazi da je Komisija utvrdila da bi ugled francuske države bio ugrožen zbog socijalnih nemira. Međutim, uzevši u obzir ono što je utvrđeno posebno u točki 41. ove presude, takvo obrazloženje ne bi bilo osnovano.

- 43 Stoga je Opći sud mogao ispravno utvrditi, u točki 108. pobijane presude, da izgledi za dugoročnu isplativost postupanja francuske države nisu dokazani u skladu s traženim pravnim standardom.
- 44 U dijelu koji se odnosi na navode SNCM-a o iskrivljenom tumačenju, ovaj posljednji nije dokazao da je Opći sud iskrivio odluku Komisije, odnosno da ju je očito pogrešno protumačio.
- 45 U dijelu koji se odnosi na kritiku SNCM-a, prema kojoj je Opći sud povrijedio svoju obvezu obrazlaganja jer nije definirao pojmove „dovoljno utvrđena praksa“ i „ustaljena praksa“, treba utvrditi, kako to čini nezavisni odvjetnik u točki 62. svog mišljenja, da su ti izrazi jasni i da se odnose na ocjenu činjenica, te da treba zaključiti da samo jedan ili nekoliko primjera ne mogu predstavljati „dovoljno utvrđenu praksu“ ili „ustaljenu praksu“.
- 46 Stoga treba u potpunosti odbiti prvi tužbeni razlog.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava u vezi s ulaganjem u kapital u iznosu od 8,75 milijuna eura

Argumentacija stranaka

- 47 SNCM napominje da je Opći sud, propuštajući uzeti u obzir sve relevantne elemente, osobito pitanje fiksnog iznosa i pitanje učinka ugovorne odredbe o raskidu, u svojoj ocjeni usporedivog karaktera uvjeta istodobnih ulaganja u kapital iskrivio spornu odluku.
- 48 Prema mišljenju SNCM-a Komisija je uistinu analizirala pitanje fiksnog iznosa u točkama 361. do 363. sporne odluke. Dakle, Komisija je utvrdila da je fiksni iznos od 10% ulaganja u vlasnički kapital od strane francuske države u SNCM za jednog privatnog ulagača predstavljao dugoročno isplativ uloženi kapital.
- 49 Štoviše, prema mišljenju SNCM-a Komisija je točno navela razlog zbog kojeg je procijenila da ugovorna odredba o raskidu nije mogla dovesti u pitanje jednakost postupanja prema istodobnim ulagačima. Naime, suprotno onome što je Opći sud presudio u točki 127. pobijane presude, Komisija je ispravno utvrdila da se ta odredba nije odnosila na istodobno ulaganje od strane privatnih kupaca i države u privatizirani SNCM, već na ukupnu prodaju SNCM-a privatnim kupcima. Ugovorna odredba o raskidu bila bi vezana za prodaju SNCM-a i trebala bi se analizirati u tom okviru pa se, u tim uvjetima, ne bi mogla uzeti u obzir u okviru analize istodobnog ulaganja države i privatnih kupaca izvršenog pri toj prodaji.
- 50 SNCM procjenjuje da je vrijednost ugovorne odredbe o raskidu procijenjena u trenutku prodaje SNCM-a u negativnoj cijeni od 158 milijuna eura. Budući da je prodaja SNCM-a izvršena po tržišnoj cijeni, vrijednost te ugovorne odredbe o raskidu je procijenjena u toj prodajnoj cijeni te se nije moglo smatrati da pribavlja prednost kupcima. Stoga je više nije bilo potrebno uzeti u obzir u trenutku ocjene poštuje li istodobno ulaganje francuske države načelo jednakosti postupanja prema ulagačima, a da se navedena odredba ne valorizira dvaput.
- 51 Uzimajući u obzir kontekst privatizacije društva unutar kojeg je izvršeno ulaganje od 8,75 milijuna eura u kapital SNCM-a, SNCM procjenjuje da se obveze koje se odnose na mjere koje je usvojila francuska država u okviru privatizacije SNCM-a, odnosno negativna cijena od 158 milijuna eura i predujam na tekući račun u iznosu od 38,5 milijuna eura, ne trebaju ponovno uzeti u obzir u okviru ocjene navedenog ulaganja u kapital. Ponovno uzimanje u obzir negativne cijene i ulaganja u kapital da bi se ocijenio predujam u gotovini dovelo bi do dvostrukog uračunavanja te cijene i uloga.

- 52 Francuska Republika napominje da je Opći sud povrijedio pravo na način da je povrijedio članak 87. stavak 1. Ugovora o EZ-u, procijenivši da Komisija nije razmotrila sve relevantne okolnosti u okviru svoje analize usporedivosti ulaganja u kapital od strane CGMF-a, javnog dioničara SNCM-a, u iznosu od 8,75 milijuna eura, i ulaganja u kapital privatnih kupaca u iznosu od 26,25 milijuna eura i da je Komisija trebala uzeti u obzir ugovornu odredbu o raskidu prodaje koja je dodijeljena tim privatnim kupcima u okviru privatizacije SNCM-a.
- 53 Corsica Ferries napominje da vrednovanje ugovorne odredbe o raskidu u trenutku prodaje u negativnoj cijeni od 158 milijuna eura ne utječe na obrazloženje Općeg suda ni na činjenicu da se Komisija uzdržala, u spornoj odluci, od provođenja dublje analize ekonomskog učinka odredbe na način da je, s obzirom na to da je vrijednost odredbe, *quod non*, određena u navedenoj negativnoj cijeni, Komisija morala obrazložiti svoje postupanje na jasan i transparentan način.

Ocjena Suda

- 54 Treba naglasiti da je Opći sud u točki 117. pobijane presude ispravno utvrdio da sama činjenica da je ulaganje u kapital izvršeno zajednički i istodobno s privatnim ulagačima ne isključuje automatski mogućnost da ga se kvalificira kao državnu potporu. Treba također uzeti u obzir druge elemente, posebno jednakost postupanja prema javnim i privatnim dioničarima.
- 55 U točki 130. pobijane presude Opći sud je zaključio da ugovorna odredba o raskidu prodaje može barem poništiti svaki rizik za privatne kupce u slučaju da dođe do jedne od tih pokretačkih okolnosti i da navedena odredba stoga ima stvarnu financijsku vrijednost. Prema Općem sudu ta odredba može izmijeniti profile rizika ulaganja u kapital privatnih kupaca i CGMF-a, i stoga dovesti u pitanje usporedivi karakter uvjeta ulaganja.
- 56 Treba utvrditi da tužitelji nisu uspjeli dokazati postojanje povrede prava koju bi Opći sud počinio u tom pogledu.
- 57 Argument prema kojem se ugovornu odredbu o raskidu trebalo vrednovati u cijeni prodaje SNCM-a i da tu odredbu više nije bilo moguće uzeti u obzir kod ocjene usporedivosti ulaganja u kapital od strane javnih i privatnih dioničara treba odbiti.
- 58 Naime, kako navodi Opći sud u točki 111. pobijane presude, predmetna zajednička i istodobna uplata kapitala je već bila predviđena protokolom o suradnji u vezi s predmetnom prodajom. Stoga je jasno da je predmetno ulaganje u kapital predviđeno u okviru djelomične privatizacije SNCM-a.
- 59 Kako priznaje Francuska Republika, u slučaju primjene ugovorne odredbe o raskidu izvorni dioničar koji je prenio svoje udjele kupcu mora ovom posljednjem vratiti njegovo ulaganje u kapital, pa stoga kupac ima, suprotno od izvornog dioničara, u slučaju primjene ugovorne odredbe o raskidu mogućnost povratiti svoje ulaganje u kapital i osloboditi se obveze u javnom poduzeću o kojem se radi.
- 60 U tim je okolnostima jasno da odredba o raskidu može utjecati na uvjete te dokapitalizacije i na uvjete usporedivosti.
- 61 Budući da je Opći sud naveo elemente tog utjecaja, mogao je ispravno zaključiti da se Komisija nije mogla uzdržati, u spornoj odluci, od provođenja temeljite analize ekonomskog utjecaja ugovorne odredbe o raskidu prodaje. Kako napominje nezavisni odvjetnik u točki 115. svojeg mišljenja, Opći sud je ispravno utvrdio da Komisija nije, ili nije u dovoljnoj mjeri, obrazložila svoju odluku o jednakosti postupanja prema privatnim i javnim ulaganjima u SNCM.

- 62 Stoga treba, bez ispitivanja pitanja ocjene prinosa ulaganja u kapital od strane CGMF-a, odbaciti drugi tužbeni razlog.

Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava o potpori subjektu u iznosu od 38,5 milijuna eura

Argumentacija stranaka

- 63 Prema mišljenju SNCM-a Opći sud je iskrivio spornu odluku zauzevši stajalište da je Komisija zaključila da činjenica da predmetna mjera ne proizlazi iz strogih zakonskih obaveza može sama po sebi isključiti njezinu narav državne potpore u smislu članka 87. stavka 1. Ugovora o EZ-u.
- 64 Opći sud je povrijedio pravo zadrijevši u marginu prosudbe Komisije u ocjeni složenih ekonomskih situacija. Utvrdivši, u točki 144. pobijane presude, da je „postojanje depozitnog računa takve naravi da stvara poticaj za zaposlene SNCM-a da napuste društvo ili da u najmanju ruku napuste društvo bez pregovaranja o uvjetima odlaska, osobito kada se radi o dodjeli eventualnih dodatnih otpremnina [...], sve okolnosti koje su stvarale neizravnu ekonomsku prednost za SNCM“, Opći sud je prekoračio granice kontrole očite pogreške u ocjeni potrebne za ispitivanje složenih ekonomskih situacija.
- 65 Opći sud nije dovoljno obrazložio svoju odluku u vezi s prednosti koju je SNCM mogao imati. Naime, njegova analiza depozitnog računa, u točki 144. pobijane presude, ne omogućuje razumijevanje razloga zbog kojih je Komisija je počinila očitu pogrešku u ocjeni kad nije okvalificirala mjere potpore subjektu kao „državnu potporu“.
- 66 Štoviše, SNCM i Francuska Republika procjenjuju da pobijana presuda nije dovoljno obrazložena. Opći sud nije ispitao tvrdnju Komisije prema kojoj „čak i ako se ulaganju u kapital od strane države u iznosu od 142,5 milijuna eura, doda iznos od 38,5 milijuna eura, prilagođena negativna prodajna cijena, dakle 196 milijuna eura, ostaje uvelike manja od sudskog troška likvidacije SNCM-a“. Međutim, Komisija je zaključila da su troškovi likvidacije za francusku državu bili veći od negativne cijene, čak i ako im se doda iznos potpore subjektu.
- 67 U tom pogledu, okvalificiravši mjere potpore subjektu u iznosu od 38,5 milijuna eura kao „državne potpore“, u smislu članka 87. stavka 1. Ugovora o EZ-u, a da nije provjerio, podredno, prolaze li te mjere test razumnog privatnog ulagača, Opći sud nije dovoljno obrazložio svoju odluku.
- 68 Corsica Ferries ističe da je, upravo zbog toga što Komisija nije mogla primijeniti uobičajeni sustav dodatnih socijalnih otpremnina za raskid ugovora o radu u vezi s mehanizmom depozitnog računa, bila kritizirana od strane Općeg suda.

Ocjena Suda

- 69 Na temelju razmatranja točaka 14. do 16. ove presude Sud smatra da je ispitivanje koje je izvršio Opći sud, u točki 144. pobijane presude, u skladu s razinom nadzora koju je isti obvezan izvršiti.
- 70 U dijelu koji se odnosi na argument SNCM-a i Francuske Republike prema kojem je Opći sud trebao provjeriti, podredno, je li iznos od 38,5 milijuna eura bio opravdan putem testa privatnog ulagača, treba naglasiti da Sud nije usvojio prvi tužbeni razlog usmjeren na kvalifikaciju dodatne otpremnine u iznosu od 158 milijuna eura.
- 71 Kako je napomenuo nezavisni odvjetnik u točki 132. svojeg mišljenja, iznos od 38,5 milijuna eura na depozitnom računu treba, kada je prikladno, platiti kao dodatne otpremnine.

- 72 Međutim, tužitelji ne pružaju nikakav argument kojim bi se dokazalo da je narav tog iznosa od 38,5 milijuna eura drugačija od one iznosa od 158 milijuna eura, ocijenjenog u okviru ispitivanja prvog tužbenog razloga, u vezi s primjenom testa privatnog ulagača.
- 73 Kada se radi o razlozima koje je naveo nezavisni odvjetnik u točkama 122. do 137. svojeg mišljenja, Sud smatra da Opći sud, u svojoj analizi izjava i argumenata koji proizlaze iz tog tužbenog razloga, nije iskrivio spornu odluku i da je u skladu s traženim pravnim standardom obrazložio pobijanu presudu.
- 74 Stoga treba odbiti treći tužbeni razlog.

Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava u vezi s ostatkom iznosa restrukturiranja od 15,81 milijuna eura

Argumentacija stranaka

- 75 SNCM i Francuska Republika smatraju da je obrazloženje Općeg suda u vezi s ostatkom iznosa restrukturiranja od 15,81 milijuna eura pogrešno.
- 76 Tužitelji ističu da se obrazloženje Općeg suda, u točkama 148. do 153. pobijane presude, temelji na pretpostavci prema kojoj je Komisija zauzela stajalište da Plan iz 2006. nije sadržavao konstitutivne elemente državne potpore. Stoga tužitelji svojim žalbama žele dokazati da je Opći sud u svojoj analizi mjera Plana iz 2006. povrijedio pravo i povrijedio svoju obvezu obrazlaganja.

Ocjena Suda

- 77 Iz pisanih zahtjeva tužitelja proizlazi da taj četvrti tužbeni razlog ovisi o odluci Suda o usvajanju prethodnih tužbenih razloga iznesenih u korist navedenih žalbi.
- 78 Međutim, u točkama 39., 55. i 66. ove presude Sud je odbio tužbene razloge prvi do treći i potvrdio pobijanu presudu.
- 79 U tim okolnostima četvrti tužbeni razlog, a da nije potrebno ispitati argumente tužitelja, treba odbiti kao bespredmetan.
- 80 Budući da nije usvojen nijedan od tužbenih razloga koje su iznijeli tužitelji, žalbe u predmetima C-533/12 P i C-536/12 P treba odbiti.

Troškovi

- 81 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 138. stavkom 1. istog Poslovnika koji se na temelju članka 184. stavka 1. tog Poslovnika primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 82 Budući da je Corsica Ferries podnijela zahtjev da se društvu SNCM i Francuskoj Republici naloži snošenje troškova i budući da ovi posljednji nisu uspjeli u svom tužbenom zahtjevu, treba im naložiti snošenje troškova.

Slijedom navedenoga, Sud (peto vijeće) proglašava i presuđuje:

1. Žalbe se odbijaju.

- 2. Nalaže se Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA i Francuskoj Republici snošenje vlastitih troškova kao i troškova Corsica Ferries Francuska SAS, u jednakom omjeru.**

Potpisi